

266

Indenrigs- og boligministeriet. København, den 28. februar 1951.

4. kt. journ. nr. 1950-3185.

I § 42 i lov nr. 107 af 31. marts 1932 er der givet indenrigsministeren bemyndigelse til fra apotekerfonden at yde lån til apotekere, idet der til dette formål kan rådes over indtil halvdelen af fondens formue. Lånene skal ifølge loven fortrinsvis gives til personer, der får deres første apotek, og lånene ydes til indkøb af varelager, inventar og lignende og under særlige omstændigheder til overtagelse af bygninger.

Da farmaceuter, som opnår apoteksbevilling, normalt ikke er i besiddelse af nogen egenkapital af betydning, er det nødvendigt for dem at tilvejebringe den til apotekets overtagelse fornødne etableringskapital — til køb af inventar og varelager samt eventuelt apoteksejendom — og driftskapital ved optagelse af lån. Disse lån blev tidligere i stort omfang ydet af medicinalfirmaerne — apotekets fremtidige leverandører —, men da det afhængighedsforhold, der herved opstod mellem apoteker og leverandør, efter omstændighederne kunne virke uheldigt, blev der i apotekerlovens § 42 givet indenrigsministeren den ovennævnte bemyndigelse til at yde apotekerne lån fra apotekerfonden.

Under 27. december 1940 tiltrådte indenrigsministeren efter indstilling fra bestyrelsen for afviklingskassen for salgbare apoteksprivilegier, der i forbindelse med sundhedsstyrelsens konsulent i apotekersager bistår ministeriet ved behandlingen af låneandragender, at der principielt ydes lån til alle nyudnævnte apotekere, at der under særlige forhold også kan ydes lån til allerede etablerede apoteker efter særlige overvejelser i de enkelte tilfælde og under hensyn til størrelsen af de til rådighed stående midler, og at der som regel kan ydes lån til overtagelse af apoteksejendom, når denne kun omfatter apoteket og apotekerens bolig.

Fra bestyrelsen for afviklingskassen for salgbare apoteksprivilegier har ministeriet modtaget underretning om, at apotekerfondens udlånsvirksomhed i den forløbne 10 års periode har taget et meget betydeligt omfang. De udlånte beløb udgjorde således pr. 31. marts 1948 ialt 17 759 495 kr. 80 øre, pr. 31. marts 1949 21 803 633 kr. 96 øre og pr. 31. marts 1950 26 738 460 kr. 53 øre.

Såvidt bestyrelsen for afviklingskassen for salgbare apoteksprivilegier på nuværende tidspunkt kan skønne, er lånebehovet hos apotekerne stadig så betydeligt, at det ikke — selvom der ved behandlingen af låneandragenderne kun tages hensyn til det strengt nødvendige lånebehov — vil være muligt fortsat at overholde bestemmelsen om, at lånene ikke må overstige halvdelen af fondens formue, som pr. 31. marts 1950 er opgjort til 57 165 376 kr. 16 øre.

Bestyrelsen har herefter under henvisning til den samfundsmæssige betydning af at opretholde apotekerfondens udlånsvirksomhed overfor indenrigsministeriet indstillet, at den i § 42 i apotekerloven fastsatte udlånsgrænse ved tekstanmærkning til konto § 26 I. C. 5. B. 2. på forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1950—51 forhøjes.

Sundhedsstyrelsen har anbefalet indstillingen.

Indenrigsministeriet kan tiltræde bestyrelsens indstilling, således at udlånsgrænsen forhøjes fra halvdelen til to trediedele af apotekerfondens formue. Man vil i denne forbindelse fremhæve, at der med den foreslåede forhøjelse af udlånsgrænsen ikke er tilsigtet nogen udvidelse af området for fondens udlånsvirksomhed, idet indenrigsministeriet og afviklingskassens bestyrelse tværtimod som et led i sparebestræbelserne søger at begrænse udlånsvirksomheden dels ved at udvise tilbageholdenhed i de tilfælde, hvor en apoteker, som har overtaget sit apotek ved lån fra anden side, ønsker dette indfriet ved lån i apotekerfonden, dels ved at gøre tilsagn om lån til overtagelse af apoteksejendomme afhængigt af, at der i ejendommene er optaget størst mulige foranstående prioritetslån, dels ved at begrænse udlån til ombygnings- og moderniseringsarbejder på apoteker til de tilfælde, hvor sådanne arbejder efter sundhedsstyrelsens skøn er strengt nødvendige.

Man vil endvidere fremhæve, at indenrigsministeriet med virkning fra 11. marts 1951 har forhøjet renten af apotekerfondens udlån mod pant i fast ejendom fra 4¼ pct. til 5 pct. p. a. samt endvidere med virkning fra 1. maj 1951 forhøjet renten af udlån mod pant i inventar og varelager fra 4 pct. til 5 pct. p. a. Gennemførelsen